

Συγκέντρωση υπεράσπισης των καταλήψεων – 09/12 | 12:00 | Πεδίον του Άρεως (έναντι ERT3)

Συγκέντρωση υπεράσπισης των καταλήψεων

Οι καταλήψεις είναι πνοές ελευθερίας!

Στα ασφυκτικά περιβάλλοντα των πόλεων, εκεί που πλέον οι συνδιαλλαγές των ανθρώπων προορίζονται αυστηρά και μόνο για εμπορικούς σκοπούς, εκεί που οι δημόσιοι χώροι μετατρέπονται σε απρόσωπους τόπους με οικονομικό αντίτιμο, εκεί που μοναδική σημασία έχει η κατανάλωση καθώς οτιδήποτε παρεκκλίνει από αυτή τη λογική μοιάζει περιττό ή/και επικίνδυνο, οι καταλήψεις και οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι συνεχίζουν να είναι ο ιδιότυπος τρόπος ζωής, αγωνιστικότητας και επαναστατικότητας, πέρα από λογικές ιδιοκτησίας, από λογικές αποξένωσης, μακριά από

λογικές ατομικισμού, χώροι που αγκαλιάζουν το "εμείς" στο εδώ και το τώρα.

Σε μία περίοδο που οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες υπαγορεύονται τόσο από το αποτέλεσμα των πρόσφατων εθνικών εκλογών όσο και από την κρατική διαχείριση σε μία σειρά ζητημάτων (έγκλημα στα Τέμπη, ναυάγιο στην Πύλο, πυρκαγιές, πλημμύρες χωρίς αποζημίωση των καταστροφών και ακρίβεια), από την δολοφονία Ρομά ανηλίκων από μπάτσους και μια ακόμα γυναικοκτονία με την αστυνομία ως παρατηρήτρια, δεν μας προκαλεί έκπληξη που η ατζέντα, αντί να στοχεύει στη βελτίωση της ζωής των πολλών (όχι ότι θα περιμέναμε άλλωστε κάτι τέτοιο από ένα σύστημα εξουσίας και εκμετάλλευσης), στρέφεται και πριμοδοτεί τον κοινωνικό αυτοματισμό, τον ρατσισμό και την ξеноφοβία, την καταστολή των αντιδράσεων και των χώρων αγώνα.

Η «ανάπτυξη», που ευαγγελίζονται ότι θα έρθει μέσα από τον τεμαχισμό και την παράδοση των δημοσίων χώρων και των αναγεννημένων σε άλλο αξιακό πλαίσιο εδαφών, στις ορέξεις της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας», και οι ευκαιρίες κερδοφορίας που προκύπτουν μέσα από τις περιφράξεις όλο και περισσότερων σπιθαμών του δημόσιου πεδίου, σκοπεύουν στην εμπέδωση του κυρίαρχου αφηγήματος «με κάθε κόστος», ως την πλήρη υποταγή σε αυτό. Μία πόλη που θα καθρεφτίζει ροές χρήματος και φιγούρες ατομικισμού μακριά από ρωγμές αμφισβήτησης και συλλογικές αφηγήσεις, είναι μία εικόνα που φαντασιώνονται Κράτος και Κεφάλαιο για τις δικές μας ζωές.

Οι εκκενώσεις τους είναι επίθεση στην πόλη και την κοινωνία, είναι επίθεση σε όσους χτίζουν και δημιουργούν και έρχονται σε ρήξη με την καταπίεση, με την εξουσία. Είναι επίθεση απέναντι στο πρόταγμα μιας κοινωνίας ελεύθερης, από τα κάτω για τα κάτω. Μέσα σε αυτή τη δυσοίωνη προοπτική, οι καταλήψεις, οι κοινωνικοί χώροι είναι σημεία συνάντησης ιδεών, συλλογικοποίησης αγώνων και της ζωής μας ευρύτερα. Είναι χώροι όπου καθορίζονται νέες τοπολογίες και ανα-δημιουργούνται ζωές ελεύθερες από εξουσία, όπου η αλληλεγγύη και η συμπερίληψη είναι τρόπος ζωής και όχι ολόγκαν σε προεκλογικές καριέρες.

Ο κόσμος του κινήματος όμως, σαν άλλος φοίνιξ που αναγεννάται από τις στάχτες του, έχει αφήσει μια σταθερή παρακαταθήκη ανά τα χρόνια. Αυτή της παραμονής μέσα από την επιμονή, της ανασυγκρότησης μέσα από τη βάρβαρη καταστολή σε πείσμα όλων όσων τρέφουν αυταπάτες ότι "χάσαμε". Οι τελευταίες ανακαταλήψεις των χώρων μας όπως αυτών της κατάληψης

Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο και του Κοινωνικού Κέντρου Ζιζανίων στην Αθήνα, δίνουν πνοή στον αγώνα και σπέρνουν δύναμη στον κόσμο του α(ντα)γωνιστικού κινήματος. Αποτελούν την περίτρανη απόδειξη ότι δεν πέφτουμε, δεν πτοούμαστε, σκαρφιζόμαστε πάντα νέους τρόπους να αυτο-οργανωνόμαστε. Όσο το κράτος και οι δυνάμεις καταστολής παριστάνουν λοιπόν πως κωφεύουν , κάθε ανακατάληψη θα μεταφέρει το πιο ηχηρό μήνυμα στα πιο δυνατά ντεσιμπέλ:

**ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ ΚΑΙ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΜΕ ΣΕ ΠΕΙΣΜΑ ΟΛΩΝ ΟΣΩΝ
ΦΑΝΤΑΣΙΩΝΟΝΤΑΙ ΖΩΕΣ ΠΑΡΑΔΟΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΥΠΑΚΟΥΕΣ**

Για μια ζωή ελεύθερη στο σήμερα, στο αύριο, στο τώρα!

Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο